

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

Вони забрали з собою більшість припасів, і Сен-Леже був змушений зняти облогу і повернутися через Освего в Квебек. Арнольд невдовзі послав за ними загін і повернув решту своїх сил на схід, щоб приєднатися до американських військ у Саратозі. Решта людей Сен-Леже нарешті прибули до форту Тікондерога 27 вересня. Їх прибуття було занадто пізно, щоб ефективно підтримати Бургойна, армія якого вже була оточена зростаючими американськими силами навколо нього.

Список використаних джерел:

1. Андрианов Б.В. Роль ирригации в становлении древних государств // От доклассовых обществ к раннеклассовым. – М., 1987.
2. Богатуров А. Истоки американского поведения / Алексей Богатуров. – 2004. – №6. – С. 80–84.
3. Бочаров В.В. Власть традиции. Управление. / В.В. Бочаров – М., 1992.
4. Валлерстайн И. Анализ мировых систем и ситуация в современном мире / Иммануил Валлерстайн. – Санкт-Петербург: Университетская книга, 2001. – 416 с.
5. Валлерстайн И. Миросистемный анализ: введение / Иммануил Валлерстайн. – Москва: Территория будущего, 2006. – 450 с.
6. Васильев Л.С. От доклассовых обществ к раннеклассовым / Л.С. Васильев – М., 1987.
7. Васильев Л.С. Проблемы генезиса китайского государства / Л.С. Васильев – М., 1983.
8. Васильев Л.С. Феномен власти-собственности // Типы общественных отношений на Востоке в Средние века. – М., 1982.
9. Дьяконов И.М. Общественный и государственный строй древнего Двуречья / И.М. Дьяконов – М., 1959. 20.
10. Історія держави і права зарубіжних країн: Навчальний посібник / О.М. Джужа, Т.А. Третьякова, В.С. Калиновський, О.І. Анатольєва та ін. – К.: НАВС, 2012.
11. Книга правителя области Шан (Шан Цзюнь Шу) / Пер. Л.С. Переломова. – М., 1993.
12. Куббель Л.Е. Сонгайская держава / Л.Е. Куббель – М., 1974.
13. Кутуєв П. В. Концепції розвитку та модернізації в соціологічному дискурсі: еволюція дослідницьких програм. / Павло Володимирович Кутуєв. – Київ: Сталь, 2005. – 500 с.
14. Лапшина И. Разделенное правление в США (внутриполитический аспект) / Ирина Лапшина. – Москва: РОССПЭН, 2008. – 264 с.

ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ

Поліщук А. О., здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Михальчук Р. Ю., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Історики всебічно аналізують та оцінюють кількість жертв, які були відправлені на смерть від імені християнської церкви під час інквізиції. Однією з них стала Жанна д'Арк. З ім'ям цієї дівчини пов'язують визволення Франції, а її постать стала символом страждань та стійкості французького народу.

Жанна д'Арк – національна героїня Франції XV ст. в епоху боротьби з Англією. Народилася в селянській родині 1492 р., у лотарингському селі Домремі. З дитинства займалася селянськими роботами: пряла, шила, займалася господарством, працювала на полі, допомагала батькові на жнивях. В цей же час все частіше почала ходити в церкву.

В 13 років Жанну д'Арк починають відвідувати голоси та різні бачення. Спочатку, біля церкви, потім біля дуба з'явилися осяяні світлом архангел Михайло, потім Св. Маргарита та Катерина. Вони розповідали про горе, «яке було на той час у королівстві Лілій (Франції)», і посилали її на подвиг [6, 99].

В 1429 р. Орлеан потрапив в облогу англійців, а голоси підказали Жанні йти на його захист. Дівчина одягла чоловічий одяг замість сукні селянки, остригла в коло волосся і вирушила до Шинона, де 25 лютого 1429 р. була допущена до короля. Сучасники вважають дивним те, що Жанна д'Арк одразу впізнала його, хоча він спеціально переодягнувся, щоб нічим не відрізнявся від оточуючих. У Жанни та Карла VII відбулася розмова, в якій дівчина повідомила про, що вона послана Богом допомогти йому у звільненні королівства. Її піддали експертизі церковній комісії, за підсумками якої комісія дійшла висновку, що «відкинути» Жанну д'Арк – означає «відкинути Духа Святого і допомогу, яку посилає Бог» [7, 218]. У білому лицарському вбранні на білому коні, з прапором, на якому були зображені Христос та ангели з ліліями Франції вона рушила на допомогу Орлеану.

Облогу з королівства було знято, однак вже під час святкового бенкету з нагоди посвяти короля в його колі почали плести інтриги проти Жанни [7, 220]. Її зрадили при захисті Комп'єна, коли комендант зачинив за нею ворота і вона потрапила до рук бургундців. Вони продали її графу Люксембурзькому, який її перепродав за 10 тисяч франків англійцям. Король Карл VII не захотів викупити Діву в англійців. Таким чином вона потрапила до рук єпископа Бове, який мав судити її за підозрою в ересі та зв'язок з чаклунством. Тільки довівши, що Жанна була послана Богом, англійці могли знову сподіватися підкорити Францію [4, 346].

Жанну д'Арк більш ніж 20 разів піддавали допитам. Поте дівчина зуміла на всі питання знайти відповідь суддям. На засіданні 28 березня було зачитано 70 статей звинувачення, кожна з яких супроводжувалася витягами з матеріалів допиту Жанни, що оцінювали її ставлення до кожного з пунктів звинувачення [5, 233].

Обвинувачення базувалися в основному на показаннях Жанни, але існувало й багато інших джерел. 5 квітня було передано лікарям і знавцям права 12 статей, які були вилучені з показань Жанни. Після цього було отримано висновки від докторів теології та юристів. 18 квітня у в'язниці єпископ запропонував для Жанни підкоритися Церкві [5, 215].

24 травня багатьох уже було підготовлено і на площі цвинтару абатства Сент-Уен доктор теології Гійом Ерар промовив проповідь, після чого Жанна погодилася підписати зречення і підкоритися церкві. Пізніше єпископ оголосив вирок – нести покаєння на вічне ув'язнення «на хлібі та воді» [8, 165]. Однак, 28 травня вона заявила суддям, що її слова 24 травня були викликані страхом перед вогнем [5, 18].

Як Жанна не намагалася довести свою невинність перед Церквою, 29 травня її справу було передано правосуддю. Наступного дня – 30 травня остаточний вирок про відлучення від Церкви як віровідступниці та еретички та віддання світському правосуддю було оголошено на площі Старого Ринку в Руані. Того ж дня відбулася страта.

Вранці 30 травня 1431 р. на неї надягли весільну сукню – це була довга полотняна сорочка, просочена сіркою. Один з сучасників згадував: «Вона так плакала, так зворушливо волала до Бога, що найжорстокіша людина не могла б утриматися від сліз. Пам'ятаю дуже добре, що всіх присутніх священників вона попросила відслужити за неї» [5, 240].

Серед інших жертв інквізиції варто згадати Яна Гуса. Він народився в 1369 р. в селі Гусинєць у Південній Богемії. Народившись у селянській родині, Ян Гус вважається найзнаменитішим чехом в історії. Він навчався у Празькому університеті, адже з раних років мав тягу до науки, зокрема до богослов'я. Там навчання закінчує зі ступенем бакалавра теології. Любов до прекрасного привела його до думки продовжити навчання, і він стає магістром вільних мистецтв.

За роки своєї діяльності Ян Гус написав чимало богословських та культурних праць: створення чеської національної мови, виправлення перекладів Біблії, власний твір богослужбових гімнів, віршів чеською мовою. Самобутність і орієнтація на Євангеліє відрізняли праці Гуса від інших. Все це він робив для того, щоб чехи чули Слово Боже і богослужіння зрозуміло для них рідною чеською мовою.

Переломним моментом у діяльності Яна Гуса стало те, що він почав викривати духовенство. Одного разу архієпископ запросив його до комісії з дослідження так званих «чудес» у місті Вілснаку. Ян Гус різко висловив свою думку щодо досліджуваних чудес, назвавши їх обманом і проголосивши, що до віри в Бога приходять не через чудеса, а через слово Боже. У результаті, за фактом виявлених фальсифікацій архієпископ заборонив паломництва у Вілснак, на велике незадоволення тамтешніх кліриків [2, 31].

Завдяки інтригам та доносам, все це обернулося негативною стороною для Гуса. Кінцевим результатом стало те, що архієпископ заборонив проповідувати для нього. Маючи сильний дух, Ян Гус продовжував свою діяльність і кількість його прихильників зростала. Він перейшов від критики аморальності до заперечення деяких віровчальних положень католицької церкви, як невідповідних Писанню і християнській традиції, а саме продажу папських індульгенцій, тобто відпущення гріхів за гроші.

Ян Гус заперечував верховний авторитет папи та проголошував, що Церква може мати лише одного главу – Бога. Його переконання могли призвести до руйнування єдності імперії, а також скорочення грошових доходів із продажу папських індульгенцій.

Як і слід було очікувати, папський гнів вибухнув досить сильно, і на Гуса посилалися анафемами з усіх церковних кафедр, а на Прагу накладено інтердикт, який забороняв здійснення всіх богослужінь, включаючи навіть дзвін, доки Ян Гус не буде вигнаний з Праги.

Проповідник два роки змушений був провести у вигнанні, де користувався гостинністю чеських дворян, що заступалися за нього, не припиняючи своєї пастирської діяльності [3, 156].

В кінцевому результаті Яна Гуса було заарештовано та піддано тортурам, як еретика. Перебуваючи в одній з в'язниць домініканського монастиря, він писав звіти своїм друзям: «Мене мучить зубний біль, кровохаркання, болить голова, і задають болно каміння в печінці, але саме тепер я вчусь молитися і осягаю цінності страждань Христа».

Навіть вісім місяців тривалих допитів, жорстоких тортур й спроб підкупити Гуса різними пропозиціями, не змусили його відмовитися від проголошених ним раніше переконань.

6 липня 1415 р. став днем народження Яна Гуса і одночасно днем його загибелі. Саме в цей день запалало багаття римської інквізиції, що започаткувало так звані гуситські війни.

Джордано Бруно також став жертвою грізної системи інквізиції. Він народився 1548 р. в сім'ї дворянина з села Нола, розташованого неподалік Неаполя. Досягнувши повноліття, Джордано стає послушником в монастирі Святого Доменіка в Неаполі.

Йому легко вдавалося запам'ятати все, що він читав: праці Платона, Піфагора, Аристотеля, Євангеліє, отців церкви, а також «підривні» тексти, такі як єврейські коментарі до Біблії, Еразма Роттердамського, а також Коперника. Ерудитія юнака згодом починає дратувати оточуючих, адже він відмовляється вірити в те, у що прийнято було вірити раніше. В першу чергу це стосувалося божественного походження Ісуса і непорочність Марії. При цьому Джордано про це вголос не говорить, але його постійно підозрюють у віровідступництві.

Згодом йому вдається зробити відкриття, яке суперечить догмам: людина не може претендувати на те, що тільки вона є єдиною мислячою істотою у світі. Задовго до Лейбніца та Спінози він пояснює, що називається реальністю – лише конструкція людського розуму, а сама людина – лише випадковий продукт універсальної живої матерії.

Не зважаючи ні на що, він віддається пошуку пояснення існування Всесвіту. На той час це була небачена сміливість. Він пише гімн, присвячений свободі думки, в якому закликає себе самого не відступати і не здаватися, незважаючи на підступи ворогів.

У 1592 р. Джордано Бруно пов'язує своє життя з Джованні Моченіго, який невдовзі замикає його у своїй кімнаті: він обіцяє, що випустить Джордано, тільки якщо той пообіцяє навчити його «знанням, як запам'ятовувати слова та геометричні форми». Бруно відмовився.

Моченіго наказує відвести Джордано до підвалу та повідомляє інквізиції про затримання еретика. Бруно тримають у в'язниці «Сан -Доменікодї Кастелло» і Моченіго висуває проти нього звинувачення у скоєнні різних злочинів, повний перелік яких є синтезом ідей Бруно, які він висловлював у різні періоди свого життя. Моченіго стверджує, що особисто чув, як Бруно розповідав про існування нескінченного Всесвіту, про незліченну кількість сонячних систем, заперечував в ім'я вічності Всесвіту Книгу Буття, критикував Христа, заперечував Святу Трійцю і непорочне зачаття Марії, зневажав теологію та інквізицію, є ворогом грішників, є магом, любить короля Генріха IV, вихвалявся тим, що спокусив багатьох жінок і розглядає сексуальну свободу «яка не суперечить природі» [9, 278].

Всі розуміли, що будь-яке з висунутих звинувачень призводило до втрати через спалення. Через тиждень відбулися допити. Судді не знали достатньої інформації про нього, окрім доносів та кількох виданих ним книг. Бруно на звинувачення відповідав спокійно, пункт за пунктом як професор пояснював своїм студентам.

Перебуваючи у в'язниці два роки, йому провели всього вісім допитів. Проте 21 грудня 1599 р., після розмови з папою, Белларміно промовляє: «Ноланець має припинити мислити». 20 січня Климент VIII наказує доставити його до суду інквізиції, який дає Бруно ще сорок днів, протягом яких він може зректися своїх ідей. 8 лютого 1600 р. його приводять до кардинала Мадруцці. В присутності дев'яти кардиналів-інквізиторів та коменданта Риму Бруно Кардинал Белларміно вислуховує вирок, що підсудний буде засуджений через спалення на багатті.

Вранці 17 лютого 1600 р. семеро священників з чотирьох різних орденів, прийшли до камери Бруно і востаннє висунули йому свої вимоги. В супроводі ченців його ведуть на Камподеї Фьорі [1, 120]. Бруно прив'язали до багаття і

вставили кляп у рот. В останній момент йому простягають розп'яття, але він відвертає голову. Після страти було зроблено все, щоб дискредитувати вченого.

Отже, вище згадано лише декілька видатних людей, які стали жертвами інквізиції протягом її багатовікової історії. Ця жорстка система піддавала нещадним гонінням талановитих учених, учасників народних еретичних рухів, керівників повстань, героїв патріотичної боротьби, філософів та природознавців, гуманістів та просвітителів, противників папства та феодальних порядків, – загалом всіх тих, хто своїми діями не відповідав канонам католицької церкви. Сотні тисяч згорілих на вогнищі, мільйони ув'язнених, скалічених, позбавлених майна та доброго імені – результат діяльності інквізиції.

Список використаних джерел:

1. Кузнецов Б. Г. Джордано Бруно и генезис классической науки. М.: Наука, АН СССР ИИЕТ, 1970. 212 с.
2. Лаврентій із Бржезової. Гуситська хроніка / Лаврентій із Бржезової. М., 1962. 180 с.
3. Милош Кратохвил. Ян Гус. М.: Молодая гвардия, 1959. 175 с.
4. Перну Р., Клэн М. В. Жанна д'Арк. М.: Прогресс, 1992. 523 с.
5. Процесс Жанны д'Арк : материалы инквизиционного процесса / пер., коммент. и сопровод. ст. А.Б. Ска-кальской. – СПб. : Альянс. 2008. 260 с.
6. Райцес В.И. Жанна д'Арк. Факты, легенды, гипотезы. Л.: Наука, 1982. 198 с.
7. Тогоева О. И. Истинная правда: языки средневекового правосудия. М. 2006. 274 с.
8. Тогоева О.И. Ересь или колдовство? Демонология XV в. на процес се Жанны д'Арк // Средние Века. Вып. 69. М., 2008. С. 160-182.
9. Штекли А. Э. Джордано Бруно. М.: Молодая гвардия, 1964. 384 с.

«ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»

Русак В. Ю., здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Гуменюк О. В., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України

Рівненський державний гуманітарний університет

Актуальність теми. Постать Василя-Костянтина Острозького заслуговує на помітне місце в історії. Йому присвячено багато досліджень, тому його не обділили належною увагою. Однак політична діяльність князя залишається дискусійною, а його визначальна роль в політичному житті Речі Посполитої ставиться під питання. З'ясування справжнього впливу на політичній арені є особливо актуальним зважаючи на популярність родини Острозьких.

Історія вивчення теми. Навіть коротка біографія чи якась примітка в будь-якій основній українській історичній книзі не може бути без згадки про Василя-Костянтина Острозького, зокрема про його культурно-освітню діяльність, а титул «некоронований король Русі» надає йому велику політичну владу в державі – Речі Посполитій. Так само як і його батько К. Острозький – Василь-Костянтин є більш популярним у дослідженнях істориків й тому він є об'єктом написання значної кількості статей, монографій, книг, тощо. Серед науковців, які досліджували дане питання слід виділити таких: Т. Кемпа [1, 6-7], П.М. Кралюк [2], Я.Я. Хаврук [2], П.Ю. Саух [3], Л.В. Соболев [4], В.І. Ульяновський [5].

Метою дослідження є висвітлення ролі князя Василя-Костянтина у політичному житті Речі Посполитої.

Виклад основного матеріалу. Василь-Костянтин Острозький розпочав свій політичний шлях у 40-х рр. XVI ст. Князівське походження та високі державні посади сприяли В.-К. Острозькому швидко здобути певну роль в регіоні. Це дозволило йому отримати вплив на політичні процеси в державі та брати участь у боротьбі за відстоювання своїх інтересів на державному рівні [4, с. 16-17].

Протягом 60-х років Острозький постійно брав участь у засіданнях Сейму, активно включався в обговорення питань та відстоював свої інтереси. Але те що князь брав участь під час обговорення та затвердження найвищого державного закону – Литовського статуту 1566 р., дає підстави вважати про його впливовість на державні процеси в країні. Князь, як могутній політик дозволяв собі не звітувати про кількість його особистого надвірного війська. Згодом, князь включався у політичний процес навколо Люблінської унії. Ставлення князя В.-К. Острозького до унії обох держав є важливою. Князь спочатку підтримував князів Радзівілів щодо питання недопущення об'єднання обох держав та збереження незалежності ВКЛ. Великі дискусії точилися довкола приєднання українських земель до Польського королівства. [5, с. 505-506].

Проте Т.Кемпа наводить іншу думку. Він вважає, що унія навпаки поліпшувала становище православних шляхтичів ВКЛ і самого Острозького. Дослідник наводить докази того, що унія була вигідна для нього: король давав слово про те що розбереться з магнатами Гарновських, готовий був надати Острозькому свою милість та вплив при дворі, також треба згадати, що його батько був за те щоб Литва та Польща, а відповідно з ними українські землі, об'єдналися в одну велику державу [7, с. 57-58].

Більш прийнятно до унії князь почав відноситися після того як король 1563 р. особисто пообіцяв, що всі релігії в державі будуть рівними, а волинські магнати збережуть свої титули. Так як в Польщі не було князівських титулів як у Литві, тому Острозький та інші представники князівських родин робили все аби зберегти їх за собою та не втратити своє становище. [5, с. 508].

Безпосередньо під час проведення сейму у Любліні Василь-Костянтин Острозький фактично займав нейтральну позицію, віддалено від обох сторін, хоча попервах підтримував литовців, тому намагався як найдовше затягувати час до прийняття унії. На думку Т.Кемпи, князь бажав не наражати себе на небезпеку. Адже з одного боку був король з якими потрібно було зберігати дружні відносини, а з іншого литовські магнати серед яких князь не бажав втрачати вплив. Дослідник вважає, що для Острозького перехід руських земель до складу Польського королівства чи залишатися у ВКЛ, було не таким важливим, як питання його володінь, титулів, привілеїв та становище православної церкви [1, с. 56-58].

Підтвердивши включення українських земель до складу Польщі, Острозький як воевода київський посів 14 місце в Сенаті Речі Посполитої, після католицьких єпископів, каштелянів та воевод. В тексті Люблінської унії прізвище Острозького було одним із перших у списку знатних людей держави. Т.Кемпа зазначає, що В.-К. Острозькому було краще дотримуватися умов унії, тому він часто ставав на сторону Польщі при вирішенні політичних питань [1, с. 61].

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ III РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкova Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрілець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «ІОТ_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІОТ	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180